STEPHAN VON BYZANZ

ETHNIKA

STEPHANI BYZANTII ETHNICORUM QUAE SUPERSUNT
EX RECENSIONE AUGUSTI MEINEKII

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI ROMA
FACOLTÀ DI MAGISTERO
ISTITUTO DI LINGUA E LETT. LATINA

1958

AKADEMISCHE DRUCK- U. VERLAGSANSTALT
GRAZ

Die Darstellung der Weltkarte auf der Einbanddecke stammt aus einer Handschrift des 9. Jahrhunderts der Bibliothek in Straßburg

Unveränderter Abdruck der 1849 im Verlag G. Reimer in Berlin erschienenen Ausgabe

Photomechanischer Nachdruck der Akademischen Druck- u. Verlagsanstalt, Graz - Austria
42.64

PRAEMONITUM EDITORIS

Cum iustae praefationi scribendae et tempus desit et animus, in earum mihi rerum commemoratione acquiescendum esse video, quas lectorem scire maxime interest, ceteris quae de Stephani opere eiusque epitome dicenda habeo alteri volumini reservatis.

Codices igitur versavi tris, Rehdigeranum Vossianum Parisiensem, quibus accedit quae codicis instar habetur editio Aldina. praeterea usus sum lectionibus, quas ex Perusino libro Iacobus Gronovius, ex duobus Palatinis Lucas Holstenius excerpserunt.

Horum librorum qui primum locum obtinet Rehdigeranum primus descripsit et comparavit Franziscus Passovius Opusc. p. 225 sqq. non indignum fuisse quem iterum excuterem plurimis exemplis cognovi.

Rehdigerano non multo inferior est Vossianus (Ms. graec. Voss. F. 20), cuius utendi mihi potestatem fecit officiosa Iacobi Geelii comitas. scriptus est codex saeculo decimo quarto, forma maxima, foliis constans 221, versibus 29 singulis. supplementa et lacunas fere easdem habet quas Rehdigeranus. adhibuit hunc librum iam Berkelius, sed desultorie et negligenter.

De duobus, quos bibliotheca Parisiensis habet, codicibus adhibui eum, quem potiorem iudicavit Emilius Millerus (Iournal des Savans a. 1838). eum cum fere cum

uas quoque ipsius con-
, quas cum a codicum
distinxisset, plus semel
s venditavit. ceterum
terrarum lateant mihi
liotheca frustra quaeri
estigandis operam im-

turis, quarum quidem
indorfiorum emendatio-
cae Parisino, Schubarti
us antiquitatis studio-
1843 n. 25—27, He-
disciplinae alumni, ex
, denique Milleri ex
x his Heringae et Ga-
omine *Ἐλιμία* adhibere
mendationibus ne frau-
vebitur.
e criticorum emenda-
exemplari, a quo nisi
scedendum existimavi,

ces, eorum alter, qui
mplectitur, quae locu-
ominum seriem conti-
tum attigi ethnicorum
licabitur.
r selectas et ad mini-
editorum adnotationes
t proximo anno emit-
rit, sedulo curabitur.

Superest ut siglorum quibus usus sum interpretationem adiiciam. significatur igitur litera

R Rehdigeranus,
V Vossianus,
Pp Palatinus uterque, P unus Palatinorum, P^a vetustior, P^b recentior,
Pr Parisiensis,
Π Perusinus,
A Aldinus,
X Xylander, vulgatae quam dicunt auctor habendus,
H Holstenius,
B Berkelius,
W Westermannus.

meas ipsius opinationes ubi indicare volui, plerumque litera M usus sum vel simpliciter quid in libris legatur indicavi.

Catalogi tributorum aliquoties in annotatione critica memorati usum Boeckhius mihi concessit.

Scribebam Berolini mense Aprili a. MDCCCXLIX.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ

Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Υ

ΚΑΤ᾽ ΕΠΙΤΟΜΗΝ

σει τὸν λαόν, ἀθύρουσα οἷα δὴ παῖς ἐκ λίθων οἰκίαν δειμαμένη ἔλεγεν „ἕως σὺ χῶρον ἐσκόπεις, τέως ἐγὼ πόλιν σοι ἐδειμάμην". καὶ διὰ τοῦτο ἡ πόλις οὕτως ὠνομάσθη. τὸ ἐθνικὸν Τήιος. ἔστι γὰρ πρῶτον Τέιος καὶ Τεῖος καὶ ἰωνικῶς Τήιος. ἀφ' οὗ „Πρωταγόρας ὁ Τήιος". καὶ Σκυθῖνος ἰάμβων ποιητὴς Τήιος. καὶ θηλυκῶς Τηία. ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις ἐν Δυρβαίοις τῆς Σκυθίας, ἐν ᾗ λέγουσι λίμνην ἰχθύων ἔχουσαν πλῆθος, ἀφ' ὧν εὐδίας γινομένης ἔλαιον ἐπιπολάζει τοσοῦτον, ὅσον ἀρύεσθαι αὐτὸ ταῖς χερσὶν εἰς σκάφος καὶ χρῆσθαι αὐτῷ.

Τήλανδρος, πόλις Καρίας. καὶ Τηλανδρία ἄκρα. Ἀλέξανδρος δ' ὁ πολυίστωρ οὐδετέρως τὴν πόλιν Τήλανδρον καλεῖ ἐν πρώτῳ Λυκιακῶν. καὶ Τηλάνδρειαν τὴν αὐτήν· τὸ ἐθνικὸν Τηλανδρεύς. τοῦ δὲ Τηλάνδρου Τηλάνδριος τὸ ἐθνικόν.

Τηλεβοΐς, μοῖρα τῆς Ἀκαρνανίας, ἀπὸ Τηλεβόου, ἣ πρότερον Ταφίων ἐκαλεῖτο. οἱ οἰκήτορες Τηλεβόαι. ἔστι καὶ Τηλεβόας ποταμὸς πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ Τίγρητος.

Τηλέφιος δῆμος καὶ Τηλέφου κρήνη Λυκίας. Μέναιχμος γάρ φησιν ὅτι „ἀπὸ ἑπτὰ σταδίων Πατάρων Τηλέφου κρήνη δείκνυται, διὰ τὸ Τήλεφον ἀπονίψασθαι ἐκεῖ τὸ τραῦμα, θολερὰν δὲ εἶναι. ἔστι καὶ δῆμος Τηλέφιος". τὸ ἐθνικὸν Τηλέφιος ἢ Τηλεφιεύς.

Τῆλος, νῆσος τῶν Κυκλάδων μία, ἀπὸ Τήλου οἰκιστοῦ.

---

1. *λαόν* PpRV, *ναόν* A. recte *λαόν*. oppido enim, non templo condendo locum quaerebat Athamas, ut sequentia docent. de Athamante Tei conditore cf. Pausan. 7, 3, 6. Strabon. l. l. et schol. Plat. ed. Bekk. p. 335, ex quo intelligitur Stephanum sua Pherecydi debere. 1. 2. *δειμαμένη οἰκίαν* R. 3. *οὕτως ἡ πόλις* RV. 4. *Τέιος*] *Τώιος* R. *ἰωνικὸν* R. 5. *ὁ* addit R. sunt Eupolidis verba. v. Com. graec. vol. 2 p. 490. 7. *Δυρβαίοις* Salmasius, *Διρβαῖς* libri. sequentia e Ctesia adumbrata sunt. v. Photium Bibl. p. 46, 19. 9. *ὅσον* RV, *ὅσσον* A. an *ὡς ἂν*? 12. *Τηλάνδρειαν* RV, *Τηλανδρίαν* A. 13. *Τηλάνδριος*] Ita Catal. trib. no. 30. 39. 56. 15. *Ταφί* R. *ἔστι* om. R. 16. *Πίγρητος* R. 17. 18. *Μέναιχμος* Salmasius, *Μενέμαχμος* V, *Μενέμαιχνος* A, *Μενέμαχος* R. 19. *δείκνυται κρήνη* R. 20. *καὶ* RV, *δὲ* A. 22. *μία* add. RV.

ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἀγαθοῦσσα, ὡς Ἰάσων. τὸ ἐθνικὸν Τήλιος. Ἀνδροτίων ἕκτῳ Ἀτθίδος.

Τημένιον, χωρίον Μεσσήνης, ἐν ᾧ τέθαπται Τήμενος. οἱ οἰκήτορες Τημενιεῖς ὡς Ἠλιεῖς.

Τῆμνος, πόλις τῆς Αἰολίδος. ὁ Μαλαὸς γὰρ ἔλαβε χρησμόν, ὅπου ἂν ὁ τοῦ ἅρματος ἄξων διατμηθῇ πόλιν κτίσαι. καὶ διατμηθέντος τοῦ ἄξονος κτίζει. ὁ πολίτης Τημνίτης.

Τήνειον, πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν Τηνειεὺς ὡς Σουνιεὺς καὶ Σιγειεύς.

Τῆνος, νῆσος Κυκλάς, ἀπὸ οἰκιστοῦ Τήνου. ἐκλήθη καὶ Ὑδρόεσσα διὰ τὸ κατάρρυτον εἶναι, καὶ Ὀφιοῦσσα. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων φησὶν ὅτι ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ φασὶν εἶναι φιάλιον σύγκραμα ἔχον, ἐξ οὗ πῦρ ἀνάπτουσι πάνυ ῥᾳδίως. καὶ Ἀθήναιος ἐν δευτέρῳ δει-

---

1. *Ἀγάθουσα* R. 2. *ἕκτῳ* om. V. 3. *Μεσήνης* V, *λερήνης* ex *μεσήνης* corr. R. in quo residet umbra veri. Stephanum scripsisse opinor: *Τημένιον, χωρίον* [*Ἀργείων, πλησίον*] *Λέρνης*. cf. Pausan. 2, 38: *ἐκ Λέρνης δὲ ἰοῦσιν ἐς Τημένιον*. et mox: *μνῆμά ἐστι Τημένου τιμὰς ἔχον παρὰ Δωριέων*. Strabo 8 p. 368: *τῶν δ' Ἀργείων αἵ τε Πρασιαὶ καὶ τὸ Τημένιον ἐν ᾧ τέθαπται Τήμενος, καὶ ἔτι πρότερον τὸ χωρίον, δι' οὗ ῥεῖ ποταμὸς ἡ Λέρνη καλουμένη. τὸ δὲ Τημένιον ἀπέχει τοῦ Ἄργους ἓξ καὶ εἴκοσι σταδίους*. 4. *Τημενεῖς* R. 5. *Τῆμνος*] Mire corruptum legitur hoc nomen apud Diogenem Laert. 5, 5, 84: *Διογένης Ἐρυθραῖος, πολιτογραφηθεὶς ἐν τῇ Μνῷ*. *ὁ Μαλαὸς* M, *Ὅμαλλος* libri, quod inauditum Graecis nomen est, ferendum tamen illud, si scriptum esset *Ὅμαλος*, quemadmodum *Ὁμαλίων* est in titulo Iasensi apud Boeckh. C. I. no. 2671, 8. at rectius videtur quod reposui *ὁ Μαλαός*. Malaus enim simul cum Cleua et Doro Cymen aliasque Aeolicas civitates coloniis auxisse perhibetur. v. Strabon. 13 p. 582 et 621. 6. *ὁ* om. R. *διατμηθείη*? 11. *Ὑδρόεσσα* R, *Ὕδρουσσα* AV, *Ὑδροῦσα* Eustath. ad Dion. 529. *κατάρρυτος* R. *Ὀφίουσσα* libri. 12. *ἀκουσμάτων*] c. 193. 12. 13. *ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ* P^b, *ἐν Τήνῳ τήνην* R, *ἐν Τήνῳ τήνη* P^aV, *ἐν τῇ νήσῳ* A. 13. *φασὶν εἶναι φιάλιον σύγκραμα* (*σύγκρημα* P^a) *ἔχον* P^aRV, *φασὶ φιάλων σύγκραμα εἶναι* A. cf. Eustathius ad Dion. l. l.: *καὶ φιάλιον δέ ποτε ἐν αὐτῇ* (*Τήνῳ*) *ἀνακεῖσθαι σύγκραμα ἔχον, ἐξ οὗ πάνυ ῥᾳδίως πῦρ ἀνήπτετο*. ut nunc haec scripta sunt, etiam apud Aristotelem editur. 14. *δευτέρῳ*] p. 43 c.